

פינוי עזה

לפי שהתתעופה אלמזה, לאורך כביש הי מדבר מאיסמעיליה, המו יחידות הצבא. אין הרושם כי המצרים הוציאו את כל הצבא ממולדתם כדי לרכז אותו נגד ישראל. להי פך, הקפטן סבור כי רוב הצבא המצרי הי גדול יושב במצרים עצמה, אולי כדי להבי טיח את שלטונה של כת הקצינים.

לפי התנועה באזור התעלה, סבור הקפטן כי אותו חלק של הצבא המצרי הפנוי לט סל בישראל מרוכז בעיקרו בצפון לתעלת סואץ, כחצי האי סיני. שם הוא ערוך ב אזור הפנוי כמעט מאוכלוסיה, המאפשר תמ רון חופשי. הקפטן אינו סבור שהצבא יהיה מרותק בשעת הצורך לעמדות מסוימות. כש שאלתיו אם לדעתו יגנו המצרים על הרצו עה עד טיפת הדם האחרונה, צחק בקול רם ואמר: „רק אידיוט יגן על הרצועה!“ הקרב האמיתי יהיה, לדעת קצין צעיר זה: בחצי-האי סיני.

„הפליטים ישראו בעזה“

גישה שונה לגמרי התקיימה בפרס ריס בין כתב העולם הזה לבין פליט מרצועת עזה, תושב יפו לשעבר. כתב כתב העולם הזה בצרפת:

ידידי החדש אינו אוהב את ישראל. לו אמרתי לו שאני ישראלי בוודאי היה עוזב מייד את השולחן שלנו. הצגתי את עצמי כעתונאי ספרדי. הוא היה מעוניין מאד שאנחנו, בני ספרד היידידותית הקאתולית (גם ידידי הוא נוצרי) ידעו את האמת על הע וול הגדול הנעשה עלידי הציונים לפליטי פלשתיין.

לא זה בלבד שהפליטים ידונו משך שבע שנים להתנונות ולרעב בעזה, כך אמר לי הגבר השמנמן, ששום סימני רעב אינם ניכ רים על פניו, אלא שעתה הם זוממים להש מיד גם את שארית הפליטה. הם רוצים לכבוש את עזה! הבטיח לי בהתרגשות.

שאלתי במה ישנה הדבר את גורלו וגור רל חבריו. מה ההבדל אם ישבו בעזה, בח סות הצבא המצרי, או אם ישבו בפורט-סעיד או בקאהיר? הלא ברור שאם יתקדמו הצירי נים, יצטרך הצבא המצרי לפנות את התוש בים האזרחיים מאזור הקרבות.

ידידי לא אמר שום מילה של גנאי על אדוניו המצריים. להיפך, הוא הפליג כשבחם בזהירות רבה. אולם הוא לא האמין שהפלי טים יוכלו לעבור מחר לגדות הגילוס. שום צבא לא יוכל ללחום כשהמוני אזרחים ממל אים את הכבישים, הסביר לי, ולצבא לא יהיו גם מכוניות כדי להעבירם.

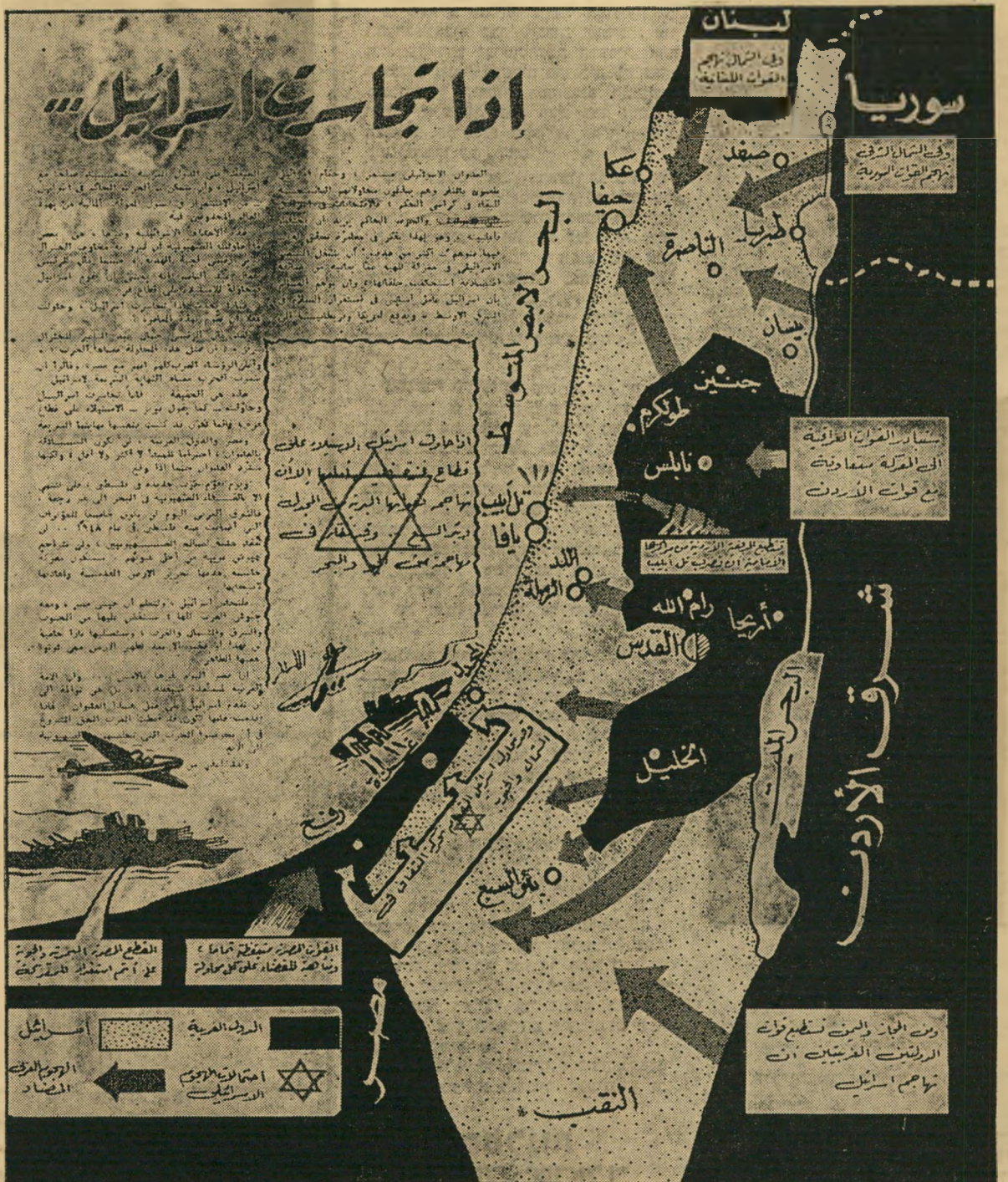
שאלתי מנין לו חוכמה צבאית זו. הוא חיך חיוך מר ורמו שיש לו חברים בין הקצינים המצריים בעזה. אפשר היה לנחש שאותם הקצינים גם יעצו לו להעתיק את מגוריו מעזה.

„לא יגנו על הרצועה“

יפיתי להרגיע אותו באמרי שהצבא המצרי הרי קיבל זה עתה כל כך הרבה נשק, ולכן יוכל להגן על הרצועה. אולם ידי די ביטל את דברי בתנועתיד אחת. הם יעזבו את עזה,“ הוא סיפר.

העמדות פנים כאלו אינו מאמין לדבריו. אפילו רמזתי שהוא נראה קצת פחדן, בנט שו את ביתו. „הם מצרים, והם דואגים ל עניינם שלהם,“ הצטדק בר-שיחי, ללא הת מרמרות. „יש להם זכרונות מהמלחמה האחרו נה. אפילו עבד אל-נאצר עצמו היה אז בכיס פלוגיה. הם לא רוצים להכניס את הצבא של הם עוד פעם לכיס כזה.“

מדבריו הובהר לי שהוא אינו מאמין כי המצרים ילחמו על עזה עצמה או ה רצועה. אולם הם יכריחו את הפליטים להיש אר שם, וכל הכובש את הרצועה יצטרך לח שוב היטב מה לעשות בהם.

המפה המוכיחה את כוונת המצרים לנטוש את עזה: גילוייו של עתון מצרי, המשקף בלי ספק את המחשב האימפטרטני הרווח בקאהיר. המפה מבוססת על ההנחה כי ישראל תפתח במלחמה מונעת לניכוש רצועת עזה. כוחות צה-ל עוברים את הגבול בשלושה ראשי-צוים, יכתרו את הכוחות המצריים בכיס. אותה שעה יפגיו יחידות היליהים הישראלי את חוף הרצועה, וכוחות היליהאזיר הישראלי יופעלו באותו שטח. אולם הכוח המצרי לא יהיה ברצועה

הגנובים הועברו לתוך המחנות האלה.

הקרב יהיה בסיני

פני צאתו לקפריסין, ביקר הקפטן ב חופשתו האחרונה בקאהיר, בלבוש אזר חי שם ראה חיילים למכביר. במבנה עבטיה,

הייתי שם כשהתחילו בהעברת הבסיסים. הם לא שלחו טכנאים או סתם יחידות סמליות. טאנקים ורכבות מלאות חיילים הופיעו בתע לה, הסתובבו בשחצנות. בדגע שהיינו מחס לים מחנה, היו הם משתלטים עליו. כמויות עצומות של נשק ותחמושת נגנבו במחס נים שלנו. אני בטוח שהנשק והתחמושת

למלחמה? האם הוא מסוגל לעמוד בה? כתוב בעתון שלך שהמצרים השתנו, אמר לי הקפטן. „הם הרבה יותר חזופים ממה שהיו פעם. הם חושבים שניצחו אותי נו, והם בטוחים שינצחו אתכם, אם רק יהיה להם נשק.“ סיפר הבריטי, שכבר אינו כל כך צעיר: